

«Вже червоніють помідори...» (1911—1918)

Рильський Максим Тадейович

Вже червоніють помідори,
І ходить осінь по траві.
Яке там біса горе,
Коли серця у нас живі?

Високі айстри, небо синє,
Твій погляд, милий і ясний...
Це все було в якійсь країні,
Але не знаю я, в якій.

Що з того, що осіннім чарам
Прийде кінець? Але в цю мить
Баштан жовтіє понад яром,
Курінь безверхий ніби спить.

І гнеться дерево від плоду,
І не страшний, моє дитя,
Нам час останнього походу
Без вороття — без вороття.

1911—1918

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rylskyi_maksym_tadeiovych/vzhe_chervoniut_pomidory